

การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มเครือข่าย
ในกรุงเทพมหานคร 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคเหนือ เขต 2
THE STUDY OF KINDERGARTEN ACADEMIC ADMINISTRATION SITUATION
IN PRIMARY SCHOOL, NONGKUNGSRI NETWORK GROUP 1,
KALASIN EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

จำเนียร ภูปัญญา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มเครือข่าย
หนองกุงศรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคเหนือ เขต 2 ใน 4 งาน ประกอบด้วย 1) งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 2) งาน
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) งานการวัดประเมินพัฒนาการ และ 4) งานนิเทศการศึกษา ทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด ได้แก่
ครูผู้สอนระดับปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 ประจำปีการศึกษา 2552 จำนวน 40 คน ผู้วิจัยใช้
แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยพบว่าสภาพการบริหารงานวิชาการภายในโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษากลุ่ม
เครือข่ายหนองกุงศรี 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.81$) โดยงานที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ งานวัดประเมินพัฒนาการ ($\mu = 3.09$)
รองลงมาคือ งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ($\mu = 2.93$) และงานนิเทศการศึกษา ($\mu = 2.73$) ตามลำดับ ส่วนงานที่มีการปฏิบัติน้อย
ที่สุด คือ งานจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\mu = 2.52$)

Abstract

The objective of this research aimed to study of Kindergarten academic administration situation in primary schools,
Nongkungsri Network Group 1, Kalasin Educational Service Area Office 2.

The population of the study comprised of forty teachers whom teach Kindergarten level in primary schools. The
instrument used for collecting data was a questionnaire. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage,
mean, and standard deviation.

The Kindergarten academic administration situation as viewed by the teachers was holistically at a moderate level
($\mu = 2.81$), when considered in each aspect found that an evaluation aspect ($\mu = 3.09$), a curriculum and curriculum implementation
aspect ($\mu = 2.93$), and a supervision ($\mu = 2.73$) were found to be at a moderate level, respectively. Moreover, the evaluation
aspect had the highest mean, and the learning experience aspect had the lowest mean.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและสังคมไทยที่เคลื่อนเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้และปัญญาการพัฒนาประเทศและ
การแข่งขันระหว่างนานาประเทศมิได้ขึ้นอยู่กับระบบทุนทรัพยากรธรรมชาติหรือแรงงานชั้นนกรมาชีพอีกต่อไปแต่จะขึ้นอยู่กับ
ศักยภาพและคุณภาพของคนเป็นสำคัญสังคมในอนาคตจึงเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและเครื่องมือสำคัญที่ทำให้คนกลายเป็น
ทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาที่เรียกว่า "การศึกษา" (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540: 22

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองตลอดชีวิต ตั้งแต่การวาง
พัฒนาชีวิตแรกเกิดจนถึงพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของ
สังคม รวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในสังคมที่พระบรมราชโองการเกี่ยวกับการศึกษาว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือ
สำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ หัตถคดี ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อเป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและ
ประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้สะดวกราบรื่นได้ผลแน่นอนและรวดเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540: 1)

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 6 ปี ซึ่งการจัดการศึกษาดังกล่าวจะมี
ลักษณะแตกต่างไปจากระดับอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่สำคัญต่อการวางรากฐานบุคลิกภาพและการพัฒนาทางสมองจัดการ

ศึกษาในระดับปฐมวัยนี้เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูให้อยู่บนรากฐานของการให้ความรักความอบอุ่นความเข้าใจ และต้องพัฒนาเด็กให้ครบถ้วนทุกด้านทั้งด้านร่างกายอารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาให้เหมาะสมกับวัย ความแตกต่างระหว่างบุคคล และสอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมทางสังคมที่เด็กอาศัยอยู่กรมวิชาการ. 2540: 10)

คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็กได้วิเคราะห์และเสนอแนะเพื่อการพัฒนาเด็กไทยในปี.ศ. 2535 โดยระบุว่า การอบรมเลี้ยงดูเด็กในวัยก่อน 6 ปี จะมีผลไปตลอดชีวิตหากเด็กได้รับการดูแลที่ดีได้รับความอบอุ่นจะทำให้เด็กเป็นคนสดชื่นแจ่มใส มองโลกในแง่ดีรู้จักรักคนอื่น หารพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงเป็นเรื่องสำคัญโดยมุ่งเสริมสร้างพัฒนาการเด็กทุกด้านให้เจริญและพัฒนาอย่างเต็ม ตามศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความพร้อมในการเรียนรู้ทักษะชีวิต(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543: 16)

จากความสำคัญของการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยดังกล่าวและเพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 จึงได้กำหนดหลักการและแนวการบริหารจัดการศึกษาซึ่งรวมทั้งการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยที่ สำคัญไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 25-28) ดังนี้

1. ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาทุกด้านไปยังสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

2. การจัดการศึกษาปฐมวัยให้จัดในโรงเรียนของรัฐโรงเรียนเอกชน โรงเรียนสังกัดสถาบันศาสนาต่างๆ และสถานพัฒนา เด็กปฐมวัย

3. การจัดการศึกษาให้ยึดหลักการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิตและให้สังคม ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้และมีความสำคัญที่สุดระบบการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมผู้เรียนตามธรรมชาติและ ศักยภาพ

4. การจัดการระบบการเรียนรู้ให้สถานศึกษาจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกปฏิบัติ การประยุกต์ความรู้มาใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันรวมทั้ง การจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่

จากสาระสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว จะเห็นได้จากกฎหมายการศึกษาฉบับนี้ กำหนดให้ กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังสถานศึกษาโดยตรงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นงานสำคัญที่สุดที่สถานศึกษาจะต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา คนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจัดการระบบการ เรียนรู้สถานศึกษาต้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความ แตกต่างระหว่างบุคคลและความต้องการของชุมชนและสังคม(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 25-28)

งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใดมาตรฐานและคุณภาพสถานศึกษาจะ พิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการเนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็น หัวใจของสถานศึกษาและเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษาซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อม ก้อยู่ที่ลักษณะของงาน(ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543: 1) ซึ่งได้มีนักวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญเพราะ วิชาการช่วยพัฒนาสติปัญญาพัฒนาความคิดของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีคุณค่าในสังคมดังนั้น งานวิชาการจึงถือเป็นงานสำคัญอันดับ หนึ่งของการบริหารการศึกษา

การบริหารงานวิชาการจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูและผู้บริหารโดยเฉพาะผู้บริหารเป็นตัวจักรที่สำคัญจึงจำเป็นที่ ผู้บริหารจะต้องมีความรู้มีความสามารถและเข้าใจในเรื่องการบริหารการศึกษาเข้าใจจุดมุ่งหมายของหน่วยงานและเข้าใจหลักการบริหาร วิชาการเป็นอย่างดี(กิติมาปรีดีติติก. 2545: 25-28) การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยนับว่ามีความสำคัญเพราะเป็นวัยเริ่มต้นแห่งการ พัฒนาในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ผู้บริหารต้องทำความเข้าใจปรัชญาหลักการและแนวคิดของการศึกษาปฐมวัยเพื่อนำไป เป็นแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สามารถนำแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับความ ต้องการของเด็ก เพื่อให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้และมีความพร้อมในพัฒนาการด้านร่างกายอารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาส่วนในด้าน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้บริหารจะต้องนิเทศ กำกับและติดตามให้ครูสามารถดำเนินการจัดประสบการณ์ในด้านประเมิน พัฒนาการควรถูกจัดให้มีการประเมินผลพัฒนาการเด็กได้ครอบคลุมสนองต่อพัฒนาการของเด็กในทุกด้านโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคล ส่วนการนิเทศการศึกษาจัดได้ว่าเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโดยตรงที่จะต้องจัดให้มีกระบวนการนิเทศการศึกษาอย่างเป็นระบบและ สม่ำเสมอ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้บุคลากรในโรงเรียนได้พัฒนาตนเองและพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ได้รับไว้ใน แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้(อภิสมัยยุทธิพงษ์. 2545: 25-28)

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่าย หนองกุงศรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะนำไปเป็นข้อมูลและแนวทางในการบริหารงาน วิชาการระดับปฐมวัยในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนประถมศึกษาในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ในงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ งานการวัดประเมินพัฒนาการ และงานนิเทศการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาค้นคว้านี้จะทำการศึกษาในเรื่องสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนประถมศึกษาในนางงาน คือ 1) งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 2) งานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) งานการวัดประเมินพัฒนาการและ 4) งานนิเทศการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด ได้แก่ ครูผู้สอนระดับปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษาในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 40 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนประถมศึกษาในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ใน 4 งาน ประกอบด้วย 1) งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 2) งานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) งานการวัดประเมินพัฒนาการและ 4) งานนิเทศการศึกษา ทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด ได้แก่ ครูผู้สอนระดับปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษาในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 ประจำปีการศึกษา 2552 ทั้งหมด 10 โรงเรียน จำนวน 40 คน

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามมี 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอน ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิดให้เลือกตอบ (Checklist) ประกอบด้วย จุดการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และวิทยฐานะ ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัย โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนรวมทั้งใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายสภาพการบริหารงานวิชาการภายในโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ได้ จากการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย โรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.50 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 47.50 และไม่มีวิทยฐานะ คิดเป็นร้อยละ 55.00
2. สภาพการบริหารงานวิชาการภายในโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.81$) โดยงานที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ งานวัดประเมินพัฒนาการ ($\mu = 3.09$) รองลงมาคือ งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ($\mu = 2.93$) และงานนิเทศการศึกษา ($\mu = 2.73$) ตามลำดับ ส่วนงานที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ งานจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\mu = 2.52$)
3. ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.34$) แต่ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ($\mu = 2.89$) และครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\mu = 3.12$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

4. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการภายในโรงเรียน ประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.58$) เช่นเดียวกับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี ($\mu = 2.97$) และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี ($\mu = 3.54$)

5. ครูผู้สอนที่ไม่มีวิทยฐานะ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการภายในโรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.68$) เช่นเดียวกับครูผู้สอนที่มีวิทยฐานะชำนาญการ ($\mu = 2.91$) และครูผู้สอนที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ($\mu = 3.11$)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย โรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคพลินธุ์ เขต 2 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย โรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 ในงาน 4 งาน คือ งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ งานการวัดประเมินพัฒนาการ และงานนิเทศการศึกษา โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนในระดับปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในระดับปฐมวัย โดยอาจได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาที่ให้ความสำคัญ และให้การสนับสนุนแก่ครูผู้สอนในสถานศึกษาของตนเองให้มีบทบาทในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ อาจทำให้บทบาทการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนในระดับปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ดังที่ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542: 137) กล่าวว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการจะมีบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าสาขา ครูผู้สอน ตลอดจนบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของวัฒนา มโนจิตร (2540) ในการศึกษา การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลเชียงใหม่ ที่กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษามีการปฏิบัติมากในทุกด้าน

2. ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนของโรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 อยู่ในระดับปานกลาง เพราะครูผู้สอนอาจมีการร่วมวางแผนกันในการนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างเหมาะสม และครูได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรปฐมวัย อีกทั้งครูควรได้รับความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรและการนำไปใช้ให้ต้องแก่ก่อนที่จะนำไปใช้ในการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมชาย จินตพันธ์ (2546: 67) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการบริหารงานวิชาการในงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้อยู่ในระดับมาก รวมทั้งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของแสงเดือน มณีรักษ์ (2547: 84) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 ในงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้อยู่ในระดับมาก และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิณี ชูเชิดรัตน์ (2547: 79) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้จะมีระดับการปฏิบัติที่มาก

3. ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนของโรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนยังไม่มีมีการดำเนินการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเท่าที่ควร ซึ่งไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ต้องเน้นไปที่ตัวเด็กซึ่งเป็นผลผลิต เป็นเพราะโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 ยังไม่มีการส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ โดยคำนึงถึงพัฒนาการและความต้องการของนักเรียนเป็นสำคัญ และยังขาดการส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดมุมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับนักเรียน ดังที่พรวนิช เหลี่ยมวานิช (2548: 93) กล่าวว่า งานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ควรมีการสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ทศสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการฝึกความคิดได้อย่างแตกฉาน มีระบบแบบแผนมีขั้นตอนที่ชัดเจนทั้งการรับรู้ปัญหาและความต้องการ การแสวงหาทางเลือก การเลือกใช้การสรุปผลที่ได้รับเพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4. ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานการวัดประเมินพัฒนาการ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนของโรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองกุงศรี 1 อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากโรงเรียนไม่ได้มีการจัดประชุมอบรมให้ครูมีความรู้และความเข้าใจระเบียบวิธีการวัดและประเมินพัฒนาการ อีกทั้งไม่มีการส่งเสริมให้ครูนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกมล ขวัญดี (2546: 80) ในการศึกษา ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษารัฐบาลบุรี ที่กล่าวว่าครูผู้สอนมีการปรึกษาหารือปัญหาต่างๆ เพื่อพัฒนาเด็กนักเรียนและจัดให้ครูมีส่วนร่วมในการสอนซ่อมเสริมเพื่อนำมาปรับปรุงในการวัดประเมินพัฒนาการ นอกจากนี้ในการวัดประเมินพัฒนาการ ควรจัดทำวัสดุอุปกรณ์ แบบฟอร์ม และเครื่องมือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูในการวัดประเมินพัฒนาการอย่างสม่ำเสมอ ตามที่ปวีณา ปรีชาวัฒน์ชัย (2546: 68) ได้ศึกษา การบริหารงานวิชาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงาน

เขตบึงกุ่ม สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยกล่าวไว้ว่าการจัดหาเครื่องมือที่จะช่วยอำนวยความสะดวกต่อการเก็บข้อมูล จะเป็นประโยชน์ต่อการวัดและประเมินพัฒนาการ

5. ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานนิเทศการศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอนของโรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองงูศรี 1 อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนยังขาดการสนับสนุนโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็น หรือขาดการสนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการนิเทศ และการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือครู เพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนอย่างเป็นระบบ ดังเช่นผลการวิจัยของวีรชัย วรรณศรี (2546:66) ที่กล่าวว่า โรงเรียนควรมีการส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเรื่องของการนิเทศการศึกษา ทั้งที่เป็นเอกสารคู่มือในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อให้ครูได้ศึกษาและปฏิบัติ พร้อมทั้งจัดทำแผนการปฏิบัติเพื่อการปฏิบัติงานที่ได้ตามแผน พร้อมทั้งมีการกำกับดูแลให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผน ตลอดจนต้องนำผลการนิเทศมาสรุปผลปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย โรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองงูศรี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคพลินธุ์ เขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ควรมีการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนและชุมชนให้ครูนำมาใช้ในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อให้ครูได้นำมาศึกษาค้นคว้าแล้วนำมาเขียนหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับโรงเรียนและชุมชน
2. งานการวัดประเมินพัฒนาการ ควรกำหนดวิธีการวัดประเมินพัฒนาการให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องคือ ประเมินทุกเวลาอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อเป็นการประเมินผลสภาพจริงของผู้เรียน
3. งานนิเทศการศึกษาคควรมีการกำหนดให้ใช้เครื่องมือในการนิเทศที่หลากหลาย เพราะหากสามารถนิเทศและติดตามประเมินผลการนิเทศโดยใช้วิธีที่หลากหลายแล้วจะทำให้สามารถพัฒนาครูผู้สอนให้เป็นผู้ที่มีความสามารถเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน และนำความรู้ไปใช้ในการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย โรงเรียนประถมศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายหนองงูศรี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคพลินธุ์ เขต 2 เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีคุณภาพมากขึ้นควรมีการวิจัยการบริหารงานด้านอื่นๆ ที่เหลืออยู่ เช่น การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป เป็นต้น

บรรณานุกรม

กมล ขวัญดี. (2546). ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

กมล ภูประเสริฐ. (2546). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์พิบูลย์เคชั่น.

กรมวิชาการ. (2540). คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540 กรุงเทพฯ: กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2546). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กิติมา ปรีดีดิลก. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: อักษรณพิพัฒน์.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร หลักการ และแนวปฏิบัติ กรุงเทพฯ: อลิ้นเพชร.

ซารี มณีศรี. (2542). การนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: บุรพาสาน.

นวลจันทร์ หงส์อินทร์. (2544). การศึกษาสภาพปฏิบัติจริงและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา

บุญมา กัมปนาทพงษ์. (2539, เมษายนมิถุนายน). การบริหารโรงเรียนอย่างเป็นระบบ. สารพัฒนาหลักสูตร. 15(125): 79.

ประเทือง สังข์นาค. (2545). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารวิทยาเขตนิคนครนายก. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ประสาน เสริฐปัญญา. (2528) เอกสารชุดอบรมบุคลากรทางการศึกษาก่อนประถมศึกษา: หน่วยที่ 9 การนิเทศการศึกษาชั้นเด็กเล็ก. เอกสารลำดับที่ 43/2528 กรุงเทพฯ: ชุติมา.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

- _____. (2541). การนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ
- ปัทมา ปรีชาวัฒน์ชัย. (2528). การบริหารงานวิชาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้อิงของโรงเรียน
ประถมศึกษา สำนักงานเขตบึงกุ่ม สังกัดกรุงเทพมหานครวิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
- พิชัย เสรียมจิตต์. (2542:3). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: บุรพาสาสน์.
- มาลี โชติมา. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กรุงเทพฯ:
สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- เยาวพา เตชะคุปต์. (2542). การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ราศรี ทองสวัสดิ์. (2537:1). การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วัฒนา มโนจิตร. (2540). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหาร
การศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีสุตา สรนนต์ศรี. (2545). สภาพปัญหาและความต้องการในการบริหารงานวิชาการ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สังกัดสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ครุศาสตร์อุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าธนบุรี.
- สมชาย จินตพันธ์. (2546). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุ
ราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สมบุญรณ์ ไชยทูน. (2543). การปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนมรายงาน
การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาสารคามมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิณี ชูเชิดรัตน์. (2547). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนวัดบ่อ(หันวิทยา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สุภนันท์ แก้วประไพ. (2544). บทบาทในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.
- _____. (2545). การวัดและประเมินผลใหม่: เด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: ISBN.
- สุเมธ สุขเจริญพงษ์. (2540). ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารการจัดการศึกษาระดับก่อน
ประถมศึกษา กรณีโรงเรียนเทศบาลเมืองพัทยา. ภาคินพนธ์ พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ:
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- แสงเดือน มาลีรักษ์. (2547). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ขอนแก่น เขต 1. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โสภิตอนงค์ บุญช่วย. (2531). สภาพการจัดการเรียนการสอนระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2528). คู่มือการจัดการศึกษาระดับก่อนระดับก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: อรุณ
ลาดพร้าว.
- _____. (2530). ศูนย์วิทยากรกับการพัฒนาคุณภาพประถมศึกษา เล่ม 1 กรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว.
- _____. (2536). คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหารโรงเรียนกรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว.
- _____. (2539). คู่มือสารสนเทศการศึกษา ปีการศึกษา 2539. กรุงเทพฯ: ฝ่ายสารสนเทศ กองนโยบายและแผน.
- _____. (2540). คู่มือการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว.
- _____. (2540). ระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ชนวนการพิมพ์.
- _____. (2543). การพัฒนาเด็กปฐมวัยตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กรุงเทพฯ: สถาบันแห่งชาติเพื่อ
การศึกษาปฐมวัย.
- _____. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กรุงเทพฯ: บริษัทพริก
หวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2538). การจัดการและการบริหารการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว.

- อภิสมัย วุฒิพงษ์. (2540). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตพื้นที่การศึกษาที่ 12. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อำภา บุญช่วย. (2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุตร ประสาน. (2540). การบริหารการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2538). หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน กรุงเทพฯ: เอส ดี เพรส.
- อุทัย อินทะนาม. (2539). การบริหารโรงเรียนตามบทบาทจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- Bukner, Joyce Maria. (1997). Kindergarten: It's Purpose as Perceived by Teachers, Supervisors, and Principals. **Master Thesis.** (Curriculum and Instruction). The Nebraska: University of Nebraska–Lincoln.
- Carlson, Barbara Louise. (1984). A Survey of Curriculum Related Issues in Kindergartens of Selected Nebraska Communities. **Master Thesis.** (Elementary Education). The South Dakota: University of South Dakota.
- Cronbach, Lee J. (1974). **Essentials of Psychological Testing.** New York: Harper & Rows Publisher.
- Freedman, Helen. (1985). A Survey of Curriculum in Selected Proprietary Preschools in San Diego, California. **Master Thesis.** (Childhood Education). United States International University.
- Garcia, C.R. (1986, June). Theoretical Background to a Curriculum Design for Puerto Rican Kindergartens Students. **Dissertation Abstracts International.** 45: 3593–A.
- Krejcie, Robert V.; & Mogan, Duryle W. (1974). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement.** 30(3): 607-616; Autumn.